

Paul Craig Roberts fordømmer deployering af THAAD i Sydkorea som værende forberedelse til førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina

7. maj, 2017 – Paul Craig Roberts (økonom, journalist; tidl. vicefinansminister under præsident Reagan) fordømte i en artikel på sin webside den 3. maj, »Hvad 'krisen' over Nordkorea virkelig handler om«, deployeringen af THAAD ballistisk missilforsvarssystem i Sydkorea, som værende en forberedelse fra USA's side til et førsteslags-atomangreb mod Rusland og Kina. Han afviste den officielle retfærdiggørelse, der går ud på, at dets formål er at beskytte Sydkorea fra Nordkorea, som et »røgslør«, som russerne og kineseren er sig udmærket bevidst.

Roberts sammenlignede dette med det, man gjorde mod Iran, for at retfærdiggøre et ballistisk missilforsvarssystem i Europa, der er rettet mod Rusland. »Washington hævdede, at anti-ABM-baser ikke var rettet mod Rusland, men var for Europas beskyttelse mod Irans interkontinentale ballistiske atommissiler. Amerikanere, der ikke mistænkte noget, troede muligvis på dette, men det gjorde russerne ganske bestemt ikke, eftersom Iran hverken har interkontinentale ballistiske missiler eller atomvåben.«

På samme måde »har THAAD intet som helst at gøre med Nordkorea, der deler grænse med Sydkorea, hvilket gør det fuldstændig meningsløst for Nordkorea at angribe Sydkorea med ICBM'er«. Roberts tilføjede: »Med andre ord, så er Washington

i færd med at skabe et skjold mod atomgengældelse fra både Rusland og Kina, mod et amerikansk [førsteslags] atomangreb mod begge disse lande.«

Roberts konkluderede: »THAAD i Sydkorea er rettet mod Kinas gengældelsesstyrker. Det er en del af Washingtons forberedelser til at 'nuke' både Rusland og Kina, med minimale konsekvenser for USA, selv om Europa med sikkerhed ville blive totalt ødelagt, da THAAD eller anti-ABM'er er nytteløse imod russiske atomkrydsermissiler og det russiske luftvåben. Spørgsmålet er nu: Nu, da Rusland og Kina har forstået, at Washington forbereder et førsteslags-atomangreb imod dem, med det formål at fjerne de to begrænsninger for Washingtons ensidige adfærd, vil de to lande sætte sig ned og vente på angrebet?«

Desværre stopper Roberts' artikel ved dette spørgsmål, og (som det er hans vane) undlader at tage i betragtning, både det britiske ophav til faren, og den skiftende strategiske relation mellem Trump-administrationen, Kina og Rusland, der har potentialet til at slukke luntten i det scenarie, han i øvrigt korrekt afbilder.

Foto: THAAD, Sydkorea.